

на Старж-Планинж ся събрали многи *Траки независими*, и въоръжили ся да въспрѣтъ минуванье то Александрово. Тии были събрали много голѣмы празны колиа, напълнили ги съ каманья и гудили ги по высокы тѣ тясны мѣста, съ цѣль, ако Александръ насили да прѣмини съ войнство то си, тии да ги пуснѣтъ и стъркульѣтъ противъ него.

Алекснадръ же нарядилъ войнство то си, най-напрѣдъ стрѣлцы тѣ, и имъ заповѣдалъ да вървѣтъ напрѣдъ съ внимание и штомъ видѣтъ колиа та да ся спуснѣтъ, тии да ся раздѣльѣтъ надвы настрѣны и тѣжъ да отбѣгвѣтъ удара. Ако ли же мѣсто то е тясно, тии да лѣгѣтъ доло на земѣж тѣж и да сключѣтъ добрѣ отгорѣ си штитове тѣ си, до дѣ да заминѣтъ отгорѣ имъ колиа та безъ да ги повредѣтъ! кое то и станжло, казвѣтъ грѣцки тѣ историци, безъ да ся убие ни единъ Македонецъ! чюдо голѣмо! На той-зи начинъ кату ся усърчило Македонско то войнство, втурнѣло ся противъ Тракийцы тѣ, а Александръ съ царскыи си полкъ и съ тѣлохранители тѣ си, нежду коимъ имало и Агриани, разбили Тракийцы тѣ, уморили 1500, а живы не уловили никакъ, заштото были *бързоноги*! само жены, дѣца заробили и плѣчкы много зѣли, кои проводили въ Македонинж. Така Александръ отъ Шипчанско то входуствие на Старж-Планинж минѣлъ прѣзь Габрово и Търново [*πόλις δυνατήν τῶν Τριβαλλῶν*—силенъ градъ на Търбелы тѣ] и достигнѣлъ при рѣкѣж тѣж Лигинонъ (*Λύγινον*), коа отстоивала тры деня пѣтъ отъ Истера (Дунава) при Доростоль (Силистра) и Рошаво (Арсова).

Царь тѣ же Тръбеловъ,*) *Сурмъ* (сравн. *Сур*—свѣтлость, *Сурмъ*—свѣтлый) кату ся извѣстилъ одавно за Александровыи противъ него походъ, жены тѣ и дѣца та проводилъ сичкы тѣ камъ Дунава, съ заповѣсть да минѣтъ отерѣштѣ въ нѣкои си островъ *Пѣвкж* названъ, дѣ были прибѣгнѣли грѣдъ много и Тракийцы тѣ, съсѣди тѣ Тръбеловъ.***) Послѣ и самъ Сурмъ побѣгнѣлъ и ся утвърдилъ въ него островъ. А множество отъ Тръбелы тѣ и Троглодиты тѣ (*τῶν Τρωγλοδιτῶν*) были зѣли направление то по горны тѣ стрѣны Дунава, камъ другъ единъ островъ, противъ кой то былъ отпразилъ понапрѣдъ Александръ войнство то си, дѣ кату ги посрѣшнѣлъ избилъ до тры хиляды, живы твърдѣ малко уловилъ, а отъ Македонцы тѣ само единайси коняника и четиридесять пешацы сѣж убили, спорядъ *Штолемѣа*!...

*) Это што ровори единъ грѣцкы историкъ, Дионисый Пиру, за тѣдѣ Тръбелы: *Οἱ Τριβαλλοὶ ἦσαν πρόγονοι τῶν νῦν Σερβῶν καὶ Βουλγάρων τῶν ἐλθόντων ἀπὸ τὴν Βόλγαν ποταμὸν τῆς Κασπίας θαλάσσης, οἱτοὶ δὲ ἐκατάκουσιν ἀπὸ τῆν Σερένδραν τῆς Βουλγαρίας ἕως τὸ δυτικὸν στόμα τοῦ Δουναβέως ποταμοῦ καὶ εἰλην τῆν Βουλγαρίαν, οἱτινες ἕσπερον πολὺ ἐτάραξαν τῆν Ἑλλάδα.* (приводъ) Тръбелы тѣ сѣж праотци тѣ на Сърбы тѣ и Българы тѣ дошавши тѣ отъ Волгѣ рѣкѣж Каспийскаго моря, тии сѣж обитавали отъ Смѣдерово въ Българинж до западно то устие Дунава и сичкѣж Българинж, кои то послѣ сѣж потърсили много Елада.—

Ако Александровыи тѣ Тръбелы сѣж были Българы и Сърбы, какъ исти тѣ грѣцкы историци, Византийцы и други, казвѣтъ чи Българы тѣ ся поѣвили нять вѣка по-дирь Хрѣста въ Европѣж, а Сърбы тѣ юште по-късно? Сѣвѣши сѣж Грѣцкы тѣ историци сами себѣ противорѣчяшти, а юште по-смѣшныи сѣж европѣйскыи тѣ кои то даромъ приѣмѣтъ такива неосновны и лъжливы запискы!

**) Островъ Пѣвка былъ между Дунавскыи тѣ устыя Солина и Св. Георгия, и той былъ най-голѣмъ островъ па него мѣсто.